

SÍMILE

Butlletí del COBDCV | Novembre-Desembre 2012

#COBDCV

793.2: TIPOS PARTICULARES DE DIVERSIONES SOCIALES QUE REQUIEREN PREPARACIÓN

CO
BD
CV

COL·LEGI OFICIAL DE
BIBLIOTECARIS I DOCUMENTALISTES
DE LA COMUNITAT VALENCIANA

El personal del Col·legi i la junta de govern
vos desitjem Bon Nadal
i Felicitat en l'any 2013 que comença !!!!

Bones Festes !

n°.18

ISSN 2171-6293

CO
BD
CV

COL·LEGI OFICIAL DE
BIBLIOTECARIS I DOCUMENTALISTES
DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍMILE

Butlletí del COBDCV

sumari

DESTACATS

Entrevista a Ramon Guillem i Alapont, escriptor i director de la biblioteca de Catarroja, Premi Porrot d'Honor de les Lletres

Alfonso Noguerón, Lolap. 4-10

El desafío de la biblioteca escolar

Giménez Chornet, Vicentp. 12-15

EXPERIÈNCIES

UNA EXPERIÈNCIA COMPARTIDA: L'Hospital General de València: història gràfica d'un recinte hospitalari

Reig Ferrer, Ana M^a; Chilet Llácer, Benedicta i Cerdà Ballester, Josep.....p. 16-20

El COBDCV participa en les IV Jornadas Intersectoriales del libro infantil y juvenil en Madrid

García, Josep.....p. 22-24

Encuentro de profesionales en EBE 2012

Doñate Cifuentes, Ana.....p. 26-27

LECTURES

ARGUDO, Silvia y PONS, Amadeu. Mejorar las búsquedas de información

Giménez Chornet, Vicent.....p. 28-29

GÓMEZ-DÍAZ, Raquel. Etiquetar en la web social

Giménez Chornet, Vicent.....p. 30-31

NOTÍCIES I ACTIVITATS

Agenda Congressosp. 32

SIGUENOS EN:

paper.li

Linked
in

©SIMILE, Butlletí del COBDCV, Número 18. 2012
ISSN: 2171-6293

Edició:

Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de la Comunitat Valenciana (COBDCV)
Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Informàtica. Universitat Politècnica València (UPV)
Camí de Vera s/n
València, 46002
Tfo. +34 620707369

Dirigeix i Coordina :

Vocalia de Comunicació i Publicacions COBDCV
Mª Dolores Alfonso Noguerón. Cap de [Documentació RTVV](#)

Comité de redacció i maquetació :

Mar Buigues García. Documentalista COBDCV
Mª Dolores Martínez Santiago. Unidad de Coordinación Bibliotecaria CSIC Valencia
Miriam Calvillo Mora. Documentalista - Gestión de Contenidos

traductora-correctora del valencià

Antonia Tárraga Giménez

<http://issuu.com/cobdcv-valencia>

<http://www.cobdcv.es/>

Ramon Guillem, Director de la biblioteca de Catarroja, membre del COBDV i escriptor rep el Porrot d'Honor de les Lletres Valencianes a la seua trajectoria

Lola Alfonso Noguerón.
Vocalia de Comunicació i Publicacions

El passat dia 23 de novembre va rebre el premi Porrot d'Honor de les Lletres Valencianes l'escriptor, director de la Biblioteca de Catarroja i membre del Col·legi, Ramon Guillem i Alapont. Aquest premi es atorgat per l'Ajuntament de Silla des de 1992 a personatges com Enric Valor, Matilde Salvador o Vicent Andrés Estellés, entre d'altres guardonats, açò reflexa la talla del guardó dedicat a destacades figures del món literari musical, artístic i social de la Comunitat Valenciana. Ramon Guillem és un escriptor reconegut. A llarg de la seua trajectòria ha obtingut una quantitat considerable de premis, sent el primer d'ells, el premi Vila d'Alaquàs de Poesia l'any 1984 per l'obra "*D'on gran desig s'engendra*", fins al premi actual, on la distinció avala una vida dedicada a l'escriptura i al món de la cultura.

Ramon Guillem el dia de l'entrevista

Que és una persona activa i compromesa amb la cultura ho demostra l'activitat que ha desenvolupat al llarg d'aquests més de trenta anys, en els quals ha participat en la creació de revistes culturals, en la creació del Premi Samaruc de Literatura Infantil i Juvenil, en la Setmana de les Lletres Valencianes, li han musicat alguns poemes, ha estat traduït a diverses llengües i dirigeix la col·lecció de poesia d'edicions Perifèric, entre d'altres activitats.

Escriptor de poesia, narrativa, crítica literària, membre actiu en la creació del COBDCV des de l'Associació de Bibliotecaris Valencians, una activitat pública com la de vicepresident de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana al País Valencià que compagina amb la de director de la Biblioteca de Catarroja, en la qual treballa des de l'any 1980.

1.- Què significa per a vostè haver estat guardonat amb el Porrot

D' Honor ? El Porrot d'Honor de les Lletres Valencianes és un guardó honorífic a una trajectòria vital. Que m'atorguen el Porrot d'Honor de les Lletres Valencianes vol dir que han valorat la meua obra literària al llarg dels anys, també vol dir que m'estic fent major. També és d'aquests premis que et donen i tu no et presentes, que són quasi sempre els que més valor tenen perquè ni els esperes. La veritat és que m'ha fet molta il·lusió.

Silla. 23 de novembre 2012. L'escriptor rep el guardó Porrot d'Honor

2.- Ha rebut nombrosos premis. Començà escrivint poesia i en una entrevista feta l'any 1994 després de haver-li concedit el premi Ausiàs March per l'obra *Terra d'Aigua*, va dir: “els premis no són literatura al cent per cent, és el públic el que dóna la revàlida” Està d'acord amb aquesta afirmació ? Els premis t'alegres molt quan els guanyes, perquè a més és difícil guanyar-los. Jo he guanyat molts, però no deixo de reconèixer que cada vegada és més complicat. Com hi ha crisi, a la gent no li queda més remei que presentar-se als premis per a publicar llibres, però guanyar premis no vol dir més que això i encara que t'alegres molt, i que consideres que no té massa importància, tu com a creador, com a poeta, saps que la revàlida la dóna el possible lector.

3.-Poesia, narrativa breu, infantil i juvenil, assaig, traduccions. On es troba més a gust?

Doncs, és evident que és la poesia. El que passa és que quan faig narrativa he intentat que no es veja al poeta, al menys en “*Una nit entre les nits*” i “*Ahir van ploure granotes*”. He de reconèixer que a “*A foc lent*”, novel·la eròtica sí que es nota el poeta, potser precisament pel tema eròtic que necessitava certa distància i m'eixien més metàfores de les habituals.

Es nota, potser, en el llenguatge treballat i en algunes petites trampes, per exemple en “*Ahir van ploure granotes*” cada conte té una citació d'un poeta. En “*Una nit entre les nits*” el protagonista investiga a un

poeta que no sap si investiga a Pablo Neruda o al inrevés. “*A foc lent*” és un escriptor que s’enamora d’una llibretera, i una cosa que no havia dit mai... en un principi el protagonista s’enamorava d’una bibliotecària, però vaig pensar que això em tocava massa de prop i vaig pegar-li un canvi, però molta gent es pensa que és biogràfica, com està escrita en primera persona, la gent tendeix a pensar que ho és, i no, no, això és el morbo.

4.- He llegit en el bloc de Manuel Alonso Catalá¹ que per a vostè la creació literària “és una íntima necessitat per fugir de la realitat absurda que ens toca patir, per captar la

bellesa i jugar a fer-la eterna com una llança contra el pas fugisser del temps, perquè és així com em trobe a mi mateix”.

Com viu el procés d’escriure?

Sí, això ho vaig escriure ja fa anys i continue pensat el mateix. La diferència entre fer prosa i poesia. Dit de manera senzilla: la poesia és com l’amant i la prosa és com el matrimoni. Això no ho deia jo, ho deia García Márquez, que escriure prosa és com fer de funcionari, ell per a escriure es posava la roba de

Ramon Guillem a l'acte de lliurament de Premi Porrot d'Honor Silla 2012

treball. La poesia no funciona així. Quan ja tens ofici es pot fer un poema en poc de temps però seria un poema buit que no transmet res. I en eixe cas és millor no escriure'l.

5.- **Parlant del seu vessant professional com a bibliotecari, que és el que més aprecia del seu treball?** La veritat és que a mi de bibliotecari m’agrada quasi tot. Sí que és de veres que tenim problemes de personal, però això de sempre, però jo, **com a bibliotecari, m’agrada tot, i em segueix agradant estar en contacte amb la gent**, recomanar-los llibres, catalogar, encara que cada vegada ho faig menys per què està a la xarxa. Quan tens pressupost et permet triar el fons de la biblioteca. El fons de la Biblioteca de Catarroja, evidentment, és un bon fons de poesia. El que menys m’agrada és l’estadística.

¹ <http://manelalonso.blogspot.com.es/2009/06/una-mirada-lobra-de-ramon-guillem-en.html>

He llegit que la biblioteca està oberta de nit en alguns períodes. Què destacaria de la Biblioteca de Catarroja? Això no ho destacaria, perquè s'estan convertint les biblioteques municipals, en biblioteques clarament acadèmiques, i una biblioteca pública és molt més que una biblioteca acadèmica. Sé que és discutible però a mi no m'acaba d'agradar.

Biblioteca de Catarroja. Font: web de l'Ajuntament de Catarroja

Ara estic disfrutant d'una faena que crec que ningú la veu, per què ningú m'ha dit res. I és que en la pàgina web de la biblioteca, tots els dies apareix una efemèride i faig un apartat que és diu: **Tots els dies comencem**. Són el principi de llibres d'autors que estan a la biblioteca, però mai m'han demanat cap llibre d'aquests. Curiosament mires l'estadística i la pàgina de la biblioteca és la tercera o la quarta de l'ajuntament d'entrades més visitades. També tinc d'enllaç a la xarxa un apartat del fons local, un poc oblidat ara, perquè no tinc temps per dedicar-me però que m'agrada molt. **Quantes persones treballen actualment a la Biblioteca?** Per a un poble de 30.000 habitants treballem 2 persones, i té dos pisos, és de locos. Per això, quan em diuen que hi ha crisi jo els dic: jo estic allí des de l'any 80, i no m'enganyeu. Ahir estava a soles, i així no pots fer faena de bibliotecari. Jo quan entrí a la biblioteca feia de policia o de mestre amb els

nanos, i ara resulta que s'ha canviat pels adolescent i universitaris, **fem paper de biblioteca escolar o acadèmica, no s'hauria de fer, ho fem per què la societat ho demana i per això cal fer-ho**. La Biblioteca de Catarroja el que té és que és molt agradable i vé molta gent de la contornà i de València.

Web de la Biblioteca de Catarroja. Ajuntament de Catarroja

6.- Com a membre del COBDCV que espera d'aquest Col·legi? Estem en crisi, una mica més de batalla.... Suposant que anaren a tancar biblioteques, denunciar-ho. O, per exemple, que la subvenció del Ministeri baixi i que és queixen primer els editors que les biblioteques, és una errada molt gran. Evidentment és un Col·legi Oficial i el que ha de fer és el que s'està fent: cursets per promoure l'aprenentatge bibliotecari i cursos de formació potser no tan especialitzats. Açò no és una crítica, és un comentari, perquè jo en el Col·legi no entre, sé que és molta faena i s'està treballant, però els bibliotecaris pintem poc en la societat i seria precis una presència més constant als mitjans de comunicació i en la societat, ser més visibles i un poc més crítics.

Com apareix en la web del Col·legi², un dels objectius de la Junta és aconseguir més visibilitat professional i en açò estem... i qualsevol suggeriment i participació dels col·legiats o col·legiades serà molt ben rebuda.

Tot i estar integrada al Col·legi, l'Associació de Bibliotecaris Valencians continua. La continuació de l'Associació de Bibliotecaris Valencians funciona com un grup que treballem en l'organització del Premi Samaruc, i poca cosa més. En realitat estem integrats en el Col·legi perquè tots estem col·legiats. Xelo Carbonell, la bibliotecària de Silla que va faltar, i jo som els que crearem el Samaruc, aleshores comprendràs que aquest premi me l'estime molt. És una activitat dels bibliotecaris encara que el Col·legi apareix per què col·labora, igual que col·labora l'Associació d'Escriptors i també apareix.

7.- És vosté una persona molt activa, quin projecte li agradaria fer possible com a escriptor i bibliotecari? La veritat és que he estat massa actiu aquests anys com a vicepresident de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana al País Valencià. Hi havia molt de buit cultural i he fet faena més d'animador cultural que de no res, no he parat mai, a mi m'encanta, i ja estic pensant que quan deixi l'associació (d'escriptors) farà un altra cosa.

8.- Els seus llibres estan a la Biblioteca del Congrés de Washington i hem llegit que l'obra "*Antologia de la poesia catalana del segle XX*" ha estat traduïda al xinès³. Com ho viu una

² http://www.cobdcv.es/portal/index.php?option=com_content&view=article&id=180&Itemid=96&lang=es#obje

³ *Antologia de la poesia catalana del segle XX*. Suzhou, 2001. (Trad. de Liao Yan Ping)

persona nascuda a l'Horta Sud ? Això del xinès es molt divertit per què varen enviar una carta i no la vaig contestar per que pensí que era una broma. Tornaren a enviar la carta, vaig contestar en masculí i als dos dies en la pàgina de darrere del diari Avui, entrevisten a la traductora Liao Yanping que és traductora de moltes obres importants, com ara Tirant lo Blanc, al xinès. Els poemes de l'antologia venen encapçalats pel nom de l'autor que identifica l'autor. També m'han traduït al francès, l'euskera, al gallec, etc.

Ramon Guillem

Inici Pòrtic Biografia Premis Obra Comentaris d'obra Antologia Vincles Index d'Autors i Autores

Pòrtic

Ramon Guillem (Catarroja, 1959) és llicenciat en Geografia i Història i actualment treballa com a tècnic de biblioteques i arxius.

La seva activitat literària se centra, a hores d'ara, en la poesia, encara que ha encetat també diversos projectes narratius. Ha publicat llibres de poemes com *D'on gran desig s'engendra* (1985), *L'hivern remot* (1987), *Les ombres seduïdes* (1990), *Terra d'aigua* (1993), *Solatge de sols* (1999), *Maregassa* (2002), *Celebració de la mirada* (2005) i *Abisme i ocell* (2010), com també l'antologia *L'intima realitat* (1981-1996). Per aquests llibres ha rebut premis com l'Ausiàs March, l'Octubre, el Premi de la Crítica dels Escriptors Valencians i el Premi de la Crítica Serra d'Or. La seva obra poètica ha estat antologada, entre d'altres, a *Ser del segle* (1989) i *Camp de mines* (1991), i ha estat traduïda al castellà, al gallec, al francès, a l'euscar i al xinès.

Com a narrador ha publicat, entre d'altres, els dietaris *La cambra insomne* (1992. Premi Antoni Bru d'Elx) i *Com l'angèlica* (2007), el llibre de relats *Ahir van ploure granotes* (1996. Premi Salvador Espriu) i les novel·les *A foc lent* (2004. Premi de

Font: <http://www.escriptors.cat/autors/rguillem/vincles.php>

9.- I per a finalitzar. Què li diria als bibliotecaris, documentalistes i arxivers que són al Col·legi? Jo els diria que **a pesar de la crisi, sou o som uns afortunats perquè treballem en el que ens agrada**. M'agrada tant el que faig que no ho considere un treball. Tinc un poema un poc irònic que vaig fer allà per l'any 85 que es diu: "*Treball de Bibliotecari*", que en realitat parla de la sensació de quedar-se a soles amb els llibres. I un poema inèdit que encara no s'ha publicat a cap lloc que es diu "*Classificació Decimal Universal*", i jugue amb la broma eixa.

Vosté quan era menut tenia llibres a sa casa o al seu voltant? A casa poquets, però la biblioteca estava al costat. I una anècdota de quan era menut i que m'ha influït. Quan aní a traure un llibre, el bibliotecari em va dir: - “No, no, encara no han arribat els carnets, no te'l pots emportar”. Tardí 9 mesos en apuntar-me a la biblioteca de Catarroja (encara conserve el número de carnet de quan tenia 10 anys).

Només entrí a treballar de bibliotecari tenia clar que això no m'anava a passar a mi, de manera que encara que no arriben els carnets de la xarxa pel que siga, jo en el mateix moment en el que s'apunten, els deixo traure llibres. Jo això ho tinc clar.

Enhorabona i li desitgem que continue amb l'obra creativa tan acurada on: amor, diseg, mirada, mort, temps, mètrica i fonètica, intensitat i vida podrien ser les paraules claus que definirien la seua diversa obra literària. I entusiasme, dedicació, participació i vocació per a la seua professió de bibliotecari. Moltes gràcies.

Escriptor, membre del COBCV, Premi Porrot d'Honor 2012

Què és Gestors d'Informació en Acció ?

És una figura de col·laboració Internacional creada per COBDCV que fica en contacte professionals de la gestió de la informació, bibliotecaris, arxivers i documentalistes, amb diferents centres que necessiten ajuda qualificada per a desenvolupar les seues activitats.

Aquesta figura anomenada "Gestors d'Informació en Acció", ofereix anualment almenys una col·laboració subvencionada als membres col·legiats.

El Col·legi proposarà projectes i accions de cooperació al desenvolupament en diferents llocs fora d'Espanya, on realitzarà activitats de col·laboració en el futur.

Alguns dels objectius d'aquesta activitat són:

- Millorar l'accés a fons documentals, independentment de la llengua, la geografia o la religió, en regions i pobles sense recursos.
- Ajudar a la gestió de documents en les diferents institucions públiques i privades.
- Proporcionar noves experiències laborals i humanes a membres col·legiats mitjançant aquest projecte de col·laboració.
- Fomentar la creació de col·leccions documentals per institucions escassament organitzades.

EL DESAFÍO DE LA BIBLIOTECA ESCOLAR

Vicent Giménez Chornet
Universidad Politécnica de Valencia

El reconocimiento de la importancia de implantar bibliotecas escolares en los centros de educación primaria y secundaria, para que los estudiantes adquieran hábitos y conocimientos en su primer periodo de aprendizaje, está suficientemente valorado por los docentes e incluso reconocido por los poderes públicos. Ahora bien, otra cuestión es constatar que éstos han resuelto los desafíos de implantar las bibliotecas escolares.

Uno de los desafíos más importantes, indicado incluso por la literatura científica desde hace muchos años, es la financiación de las mismas, generalmente a partir de los presupuestos de las administraciones públicas (Dickins, Gordon, 1995). En España la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación (España, 2006) establece en su artículo 113.1 la obligatoriedad de que “los centros de enseñanza dispondrán de una biblioteca escolar”, pero deja bastante ambigua la forma de su financiación al señalar que las “administraciones educativas completarán la dotación de las bibliotecas de los centros públicos de forma progresiva” (en el art. 113.2). La ambigüedad reside en mencionar unas “administraciones educativas” sin especificar cuáles o qué administraciones deben asumir la competencia en educación: ¿la administración local?, ¿la administración autonómica?, ¿el Estado?

Otro de los desafíos de la biblioteca escolar es conseguir ofrecer una serie de servicios, también reconocidos por la literatura científica desde hace bastantes años, a la comunidad escolar: los materiales deben estar catalogados, cumpliendo los estándares, en una base de datos; los materiales pueden ser impresos o digitales, en todas sus variedades, como libros, revistas, periódicos, audiovisuales, audios, etc.; el servicio lo debe prestar un bibliotecario profesional, que sepa proporcionar al alumnado y al profesorado una selección de la información o unas búsquedas de información en respuesta a unos requerimientos establecidos; el proyecto bibliotecario debe integrarse en las clases, donde el profesorado está desarrollando líneas de investigación específicas; los materiales de la biblioteca deben

obedecer a las necesidades reales de los currículos escolares; la promoción de la lectura por placer debe ser una actividad permanente (Tilke, Anthony, 1995), y más recientemente también se demandan servicios completamente integrados en la Sociedad de la Información, como el acceso a Internet y a las bibliotecas digitales (Biranvand, Ali; Khasseh, Aliakbar, 2012).

Uno de los retos de la biblioteca escolar es incrementar el hábito de la lectura continuada entre los alumnos. España no tiene una mala tasa a nivel mundial, pero en el marco de las sociedades desarrolladas necesita incrementarla. La cifra española es del 23,1% para los niños de 15 años como lectores frecuentes, mientras que en Estados Unidos es de un 28,4%, en Canadá del 28,7%, en el Reino Unido del 35% y en Nueva Zelanda alcanza el 39,4% (Fuente: Nationmaster, para el año 2000).

Para España uno de los mayores desafíos es la propia creación de las bibliotecas escolares. La obtención de datos fiables sobre la realidad de las bibliotecas es escasa dado que se están registrando como bibliotecas escolares espacios que acaban siendo destinados para otros usos (generalmente aulas de clase), o carentes de personal y servicios adecuados. Aún así, en el siguiente cuadro podemos comparar la situación española con la de los EE.UU.

Bibliotecas escolares en EE.UU. y España			
Periodo	Nº de Escuelas (primaria y secundaria)	Nº de Bibliotecas Escolares	% Escuelas con Biblioteca
EE.UU.			
1999-2000	125007	77300	61,84
2003-2004	130407	78300	60,04
2007-2008	132656	81900	61,74
ESPAÑA			
2010	57332	20238	35,30
Fuente: National Center for Education Statistics (http://nces.ed.gov), INE y IFLA, elaboración propia			

Las cifras son altamente significativas, mientras en España se reconoce que un 35% de las escuelas en educación primaria y secundaria disponen de biblioteca escolar, en los EE.UU. ya llevan una década con un 61% de las escuelas con biblioteca. A pesar de ello es significativo el punto de vista del ALA (*American Library Association*), que en su último informe sobre las bibliotecas de EE.UU. (ALA, 2012) señala un punto preocupante en el ámbito de la biblioteca escolar, que es su actual desafío: indica el recorte presupuestario, a nivel federal por el Departamento de Educación, de aquellos fondos que van destinados a la mejora de la alfabetización en las bibliotecas escolares, en uno de los programas que apoyan a las agencias locales de educación en la mejora del rendimiento de la lectura, proveyendo a los estudiantes de un adecuado acceso a los materiales de las bibliotecas escolares, unas instalaciones tecnológicamente avanzadas y unos profesionales bibliotecarios acreditados (en California detectaron una gran disminución de los bibliotecarios escolares acreditados). La presidenta del AASL (*American Association of School Librarians*), Nancy Everhart, denuncia la pérdida de puestos de bibliotecarios escolares como consecuencia de la reducción alarmante en el gasto educativo, y resalta que el bibliotecario en la escuela es un miembro indispensable del equipo educativo, añadiendo que hay estudios en los que queda demostrado que las escuelas que disponen de destacados programas bibliotecarios sus alumnos obtienen mejores calificaciones en pruebas estandarizadas. Han realizado una petición pública al presidente Obama que refleja el calado de la biblioteca escolar: piden la reautorización de la Ley de Educación Primaria y Secundaria (ESEA), que proporciona fondos para apoyar programas eficaces en la biblioteca escolar, para asegurar que más estudiantes tengan acceso a los recursos y herramientas que constituyen el entorno de aprendizaje del siglo XXI, e indican que las reducciones en los programas de bibliotecas escolares están creando una “brecha de acceso” entre las escuelas de las comunidades más ricas en comparación con aquellas en las que existen altos niveles de pobreza. Recalcan que todos los estudiantes deben tener la misma oportunidad de adquirir las habilidades necesarias para aprender, participar y competir en el mundo actual.

Éste es también un gran desafío para el gobierno español: asegurar la creación y dotación de las bibliotecas escolares, en general, para garantizar la igualdad de oportunidades al adquirir habilidades para aprender, y no permitir que solamente las escuelas privadas y mayor dotadas económicamente dispongan, de hecho, de bibliotecas escolares, discriminando por falta de recursos a las escuelas públicas. Desde esta perspectiva, la generalización de las bibliotecas escolares es un elemento más para favorecer la cohesión social.

Bibliografía:

ALA (2012), *The 2012 State of America's Libraries* [en línea]. Disponible en: <<http://www.ala.org/news/mediapresscenter/americaslibraries/soal2012>> [Consulta: 7/11/2012].

Biranvand, Ali; Khasseh, Aliakbar (2012), Evaluation of School Libraries According to IFLA Standards (Case Study: Elementary Schools of Shiraz), *J. Basic Appl. Sci. Res.*, 2(4): 3785-3791.

Dickins, Gordon (1995), Beyond the sword of Damocles: challenges facing school library services, *New Library World*, Vol. 96 Iss: 3, pp. 16–20.

España (2006), Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación, *Boletín Oficial del Estado*, núm. 106 de 4 de mayo de 2006, pp. 17158-17207.

Tilke, Anthony (1995), Managing change in school libraries, *New Library World*, Vol. 96 Iss: 4, pp. 15–23.

UNA EXPERIÈNCIA COMPARTIDA

L'Hospital General de València: història gràfica d'un recinte hospitalari

Ana Mª Reig Ferrer
Benedicta Chilet Llácer
Josep Cerdà Ballester
Biblioteca del MuVIM

Coincidint amb la celebració del V Centenari de l'Hospital General de València, la biblioteca del MuVIM, amb la col·laboració amb la Biblioteca Pública de València, ha volgut mostrar l'evolució de l'antic recinte hospitalari des del segle XVIII fins a l'actualitat, en l'exposició *L'Hospital General de València: història gràfica d'un recinte hospitalari*.

Amb dues biblioteques han recollit el sentir de molts usuaris i usuàries que han acudit a aquests centres bibliotecaris buscant informació i documentació sobre l'antic hospital: els seus orígens, la seua construcció i la seua evolució històrica.

L'Hospital General de València té el seu origen en 1409, quan un grup de prohoms de la ciutat de València, encoratjats per les paraules del pare Jofré, funden un centre d'hospitalitat per acollir als dementats que vagabundejaven pels carrers de la ciutat. Un segle després, en 1512, de la unió de diversos centres d'hospitalitat existents a València es creava el Sant Hospital General.

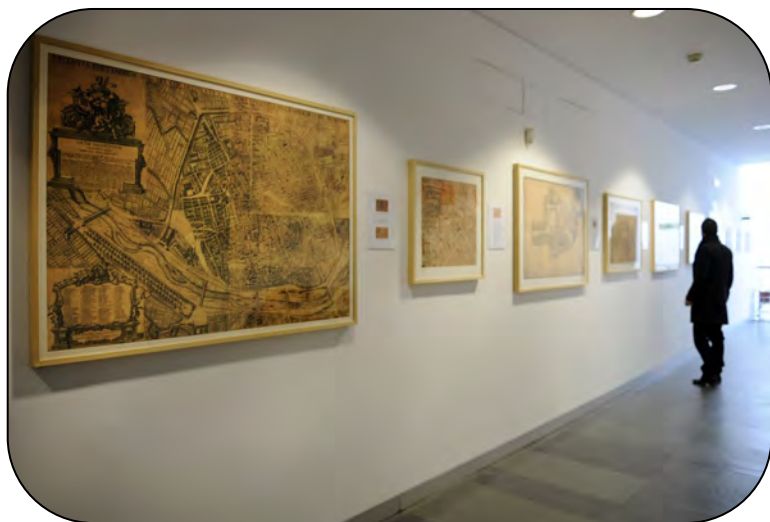
L'exposició està formada per cinc reproduccions de plànols que ofereixen una visió històrica del recinte. El recorregut expositiu segueix una seqüència cronològica, començant amb el plànol de la ciutat de València del Pare Tosca i acabant amb el dels jardins del MuVIM de l'arquitecte sevillà Vázquez Consuegra, actualitzat aquest mateix any.

El plànol de Tosca, *Valentia Edetadorum, vulgo del Cid...* de principi del segle XVIII, gravat per Fortea cap al 1738, i que es conserva a la Biblioteca del MuVIM, ofereix una visió gràfica

de la ubicació de l'hospital dins de la ciutat de València, al barri de Sant Vicent, i els seus límits eren: al Nord el carrer Hospital, a l'Est el Col·legi de l'Art Major de la Seda i a l'Oest les muralles de la ciutat (actual carrer Guillem de Castro).

A continuació, en un de mitjan el segle XVIII, realitzat en 1749 per encàrrec del marquès de Malaspina, intendent del Regne, i que es conserva a l'Arxiu del Regne de València, s'observa que les característiques generals no difereixen massa del de Tosca. Hi havia dues portes d'entrada al recinte, les dos pel carrer Hospital: la principal i la del torn. Des de la primera s'accedia a la plaça de l'església, a l'antic Hospital dels folls, i a la capella de N^a S^a dels Desemparats, coneguda com el Capitulet perquè, a més d'oratori, servia per a les reunions de la Confraria. Fou edificada en 1730, per la qual cosa no apareix al plànol cronològicament anterior del pare Tosca dibuixat en 1704.

Per la porta del torn –anomenada així perquè al costat d'ella estava el torn i la inclusa, i que acabaria convertint-se en la principal– s'accedia a les infermeries. A l'esquerra s'alçava la farmàcia (actual IVAJ), que comptava amb un hort on es conreaven plantes medicinals.

La primera infermeria –actual biblioteca–, de planta de creu grega i cúpula, tenia dues plantes: la baixa destinada als homes i la superior a les dones, a la qual s'accedia mitjançant escales exteriors.

La segona infermeria era la de cirurgia (que correspon a les columnes de la terrassa de la cafeteria del MuVIM). Era de dos braços amb creuer i tenia dues plantes: la baixa per

a homes i la superior per a dones. Aquest segon edifici va ser construït a mitjan segle XVII a costa del cirurgià de l'Hospital Vicente Navarro.

La principal diferència entre aquest plànol i el de Tosca és l'augment de dependències de proveïment en la zona oest, al costat de les muralles, en l'actual carrer Guillem de Castro: cuina, rebost, magatzems, etc.

El tercer plànol, datat a mitjans del segle XIX segons una investigació recent feta pels mateixos autors d'aquest treball, i que es conserva a la Biblioteca del MuVIM, és **Planta baja**

del edificio del Hospital Provincial. Aquest plànol, encara que de qualitats estètiques inferiors a l'anterior, té una força informativa significativa perquè en ell s'observen les noves construccions realitzades en el recinte, resultat de l'augment d'espais destinats a l'ensenyament de la Medicina, com per exemple el teatre anatòmic.

Les mesures higièniques introduïdes a la fi del segle XVIII van desplaçar els cementeris dels nuclis urbans. Amb açò, el solar que ocupava el cementeri de l'Hospital es va destinar a noves construccions.

Un carrer interior desplaçava el recinte cap al carrer del Fumeral –actual Quevedo–, on s'obria una porta anomenada “nova del torn” perquè al costat d'ella estaven les noves dependències de la inclusa.

A aquesta nova zona es van traslladar, a més de la inclusa, la cuina, el rebost, el galliner, els magatzems, el safareig, etc; és l'actual espai ocupat pel MuVIM i per la Universitat Sant Vicent Màrtir.

Al plànol es dibuixen també uns banys públics, junt a la muralla, en el mateix lloc que en el plànol de 1749 s'assenyalava una bassa utilitzada llavors com a safareig. Anys després, al

costat i amb frontera al carrer Guillem de Castro, es va construir la Facultat de Medicina, segons projecte de l'arquitecte Sebastián Monleón (1875).

Continua el recorregut amb un plànol del segle XX de l'arquitecte Luís Albert, **Hospital Provincial: Planta baja. División de zonas a efectos de derribo**, i que es conserva a l'Arxiu General i Fotogràfic de la Diputació de València. Es

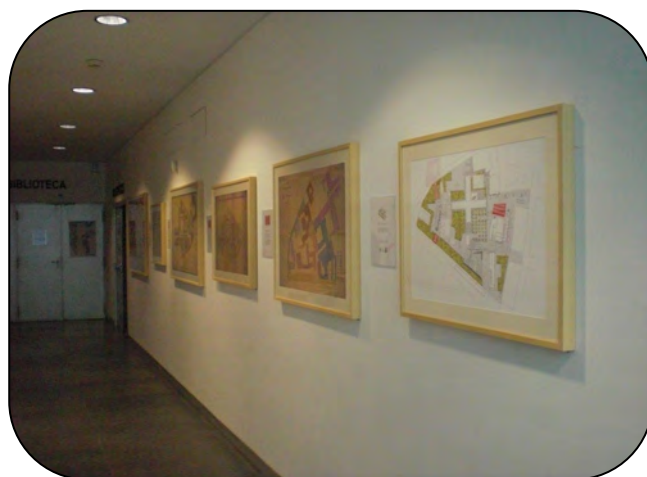
tracta d'una de les últimes representacions gràfiques de l'antic recinte hospitalari, després de ser abandonat pel trasllat al nou Hospital General, en l'avinguda Tres Creus. En aquest plànol, de 1963, es dibuixa la planta de l'edifici i les diferents fases d'enderrocament, assenyalades amb colors.

Prompte van començar les obres d'enderrocament, amb la qual cosa van desaparèixer l'església, la farmàcia i l'antiga facultat de Medicina, entre altres edificis. Gràcies a la conscienciació ciutadana es va poder paralitzar la demolició just quan s'estava enderrocant la infermeria –hui, Biblioteca Pública–.

El 28 de novembre de 1963 es van declarar conjunt historicoartístic les construccions que encara quedaven: l'ermita de Santa Llúcia, el Capitulet i el que no havien enderrocat encara de la infermeria, on el Ministerio de Cultura va instal·lar anys després la Biblioteca Pública, inaugurada en 1979. Eixe mateix any es va reedificar l'edifici de l'antiga farmàcia per destinar-lo a Centre Coordinador de Biblioteques (actual IVAJ).

Acaba el recorregut amb un plànol de 2012, ***Planta de los jardines del MuVIM***, de l'arquitecte Guillermo Vázquez Consuegra, que ofereix una visió actual del recinte, i es completa amb una selecció de fotografies realitzades per Barberà Masip en la dècada dels anys vint. Aquestes fotografies mostren tant l'interior com l'exterior de les diferents dependències.

Aquesta mostra estarà exposada temporalment a l'avantsala de la biblioteca del MuVIM, i passarà amb caràcter permanent a la Biblioteca Pública. El nostre desig és que, igual que ocorre amb altres monuments de la ciutat, vegem algun dia aquests plànols reproduïts en un tipus de material durador i exposats en l'exterior, formant part del mobiliari urbà dels jardins com a memòria històrica del que va ser un dels edificis més emblemàtics de la ciutat de València.

Aquest projecte expositiu, fruit de la col·laboració entre la biblioteca del MuVIM i la Biblioteca Pública, no hagués estat possible sense la participació de l'Arxiu del Regne de València i la Direcció General de Cultura que han assumit la reproducció i emmarcat dels plànols. Una vegada més institucions culturals valencianes, Diputació i Generalitat, sumen esforços per impedir que s'esborre de la memòria la nostra pròpia història.

Amb aquesta exposició la biblioteca del MuVIM tanca el programa d'exposicions de l'any 2012. Unes microexposicions que tenen com objectiu difondre entre els nostres usuaris i el públic en general la commemoració de fets o personatges significatius, sempre dins del context d'una biblioteca especialitzada en la Il·lustració i la Modernitat.

Així doncs, aquest any els temes han sigut: ***La Constitució de 1812 i el naixement de les Diputacions Provincials***, durant el primer trimestre, com a plasmació de les idees il·lustrades. Per al mes de maig vam commemorar la mort d'un il·lustrat contemporani, el pare Alfons Roig (1903-1987), amb l'exposició ***Alfons Roig: 25 anys en el record***, la biblioteca i l'arxiu del qual formen part dels nostres fons bibliogràfics i documentals. En la revista *Almaig: estudis i documents*, d'aquest any, número 28, hem volgut fer-li un xicotet homenatge amb un estudi sobre la fundació de l'ermita de Llutxent.

Finalment, hem volgut recordar el V Centenari de la creació de l'Hospital General de València perquè, a més d'estar ubicats en el mateix espai físic, la Il·lustració va afavorir l'estudi empíric i, per tant, l'augment d'edificis destinats a aquests estudis, com el "teatro anatómico" (aula de docència), construïda per la Universitat Literaria en la primera meitat del segle XIX. Aquesta és la primera exposició que ix de l'espai propi de la biblioteca.

El nostre agraïment als companys de l'Arxiu del Regne de València, als de la Biblioteca Pública de València, i als de l'Arxiu General i Fotogràfic de la Diputació de València, perquè tots junts hem col·laborat en la difusió dels nostres fons i en la satisfacció del públic que la visita.

CURSOS I TALLERS GENER 2013

18 de gener 2013

Taller “**Com editar en Vikipèdia: primers passos des d'institucions culturals**”

Professor: **Tomás Saorín** (4 hores) Presencial

Gratuït col·legiats

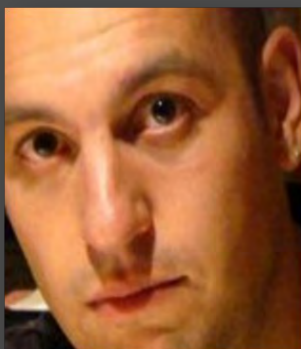
Objectius

L'objectiu del curs és donar pautes pràctiques als professionals de la informació que s'estiguen plantejant quina és la millor forma de sortir-se'n amb eficàcia en un entorn obert de construcció d'una font d'informació enciclopèdica en línia. Al costat de la part pràctica se cerca el reflexionar sobre la utilitat que té per a les funcions de difusió d'informació especialitzada, aportar informació de qualitat als articles i recursos de Wikipedia.

31 gener i 1 de febrer 2013

Curs “**Estratègia de reputació online per a organitzacions i professionals**”

Professor: **Javier Leiva** (20 hores) Presencial

Objectius

- Conèixer les característiques inherents a la web social i poder extraure-li el màxim rendiment per a un ús professional.
- Conèixer bé les principals eines de la web social i els seus usos més recomanables.
- Aprendre a treballar per a aconseguir una reputació en línia òptima en el marc d'un projecte professional.
- Aprendre a elaborar un projecte global de reputació en línia.

El COBDCV participa en les IV Jornadas Intersectoriales del libro infantil y juvenil en Madrid

*Josep García
miembro del grupo trabajo de
bibliotecas escolares del COBDCV*

Las [IV Jornadas intersectoriales del libro infantil y juvenil](#) celebradas los días 19 y 20 en Madrid tuvieron dos temas principales. El día 19 se habló de los nuevos modelos de negocio sobre soporte físico en el mundo editorial. El día 20 se dedicó al tema de los modelos de distribución digital de contenidos infantiles y juveniles.

En ambas jornadas la organización fue similar: una primera parte con dos ponencias temáticas, seguida de una mesa redonda para debatir lo expuesto.

Aunque los temas parecen no afectar directamente a nuestra profesión; en realidad sí lo hacen, pues representan el inicio de la cadena que finaliza en el usuario y, en cierta medida, en nosotros mismos.

Del primer día destacaría la ponencia de Jesús Peraita. En ella expuso los problemas a los que se enfrentaba el autor de un libro en el siglo XVIII para editar un libro. A continuación, exponía con acierto la similitud entre esos problemas y los actualmente existentes con el cambio al paradigma digital.

Señalaba la desaparición del libro como entidad y su sustitución por un conjunto de datos que lo representaban en portales de venta, catálogos online, etc. A estos les llamaba metadatos y formulaba preguntas interesantes como: quién ha de incluirlos, cuáles deberían ser y, muy importante, quién sería su propietario.

La relación con nuestra profesión parece evidente: ¿qué ocurrirá si los editores (o sus documentalistas) se convierten en los creadores de metadatos?

El COBDCV tuvo representación en la mesa redonda del segundo día.

La exposición de Javier Celaya sobre cómo leeremos en el año 2020 fue sencillamente espectacular. Mostró avances tecnológicos inimaginables hace unos años: el hecho de que empresas de contenidos digitales como Amazon o el mismo Google tenga información no solo de

qué se compra sino de cuándo y cómo leen sus usuarios ofrece posibilidades infinitas (y un poco aterradoras).

La lectura se interpreta como actividad social, con comentarios y notas compartidas; el mismo libro se convierte en un club de lectura; leeremos con los dedos y con los oídos, con "bandas sonoras" que pueden crear ambientes y crear una experiencia de inmersión total.

Menciona también la posibilidad de lecturas fragmentadas, de menos de una hora; o incluso la mezcla de fragmentos de diferentes obras en una sola, algo con grandes posibilidades en el mundo de la docencia pero que afectará a las editoriales si no lo prevén.

Es indudable que el concepto de libro cambiará. Nos encontramos en el paso de la sociedad textual a la digital. Todavía no tenemos bien claro el nombre de ese "ente" que nos servirá para acceder a las historias narradas (que no escritas) por otros. Es aún pronto para afirmar que el papel desaparecerá, pero lo que ya está claro es que va a tener que volver a su esencia.

Foto ©Miguel Gallego

En la exposición, se ofrecieron algunas pinceladas sobre posibles hitos en un futuro no tan alejado:

- Pago solo por libro leído
- Garantía de lectura en los libros: si no nos gusta, lo cambiamos por otro

- Tecnología por geolocalización para la venta de libros: los libros asaltarán nuestros móviles al pasar frente a ellos en librerías o en la misma acera.
- Dispositivos con sensores inteligentes: pasar páginas con la mirada, detección del estado de ánimo, biométrica, etc...

La mesa posterior, con representantes de prácticamente todos los componentes del proceso de creación-edición del libro fue animada. Pese a estar lejos de llegar a puntos comunes dados los muy diferentes puntos de vista, la importancia del momento actual se marcaba en todas las intervenciones.

Nosotros, aunque fuera de la cadena, resultábamos de cierto interés por representar al usuario final, muchas veces ignorado. Fuimos cuestionados sobre los usos lectores de los jóvenes y sobre nuestra percepción de la problemática entre el libro digital y el tradicional. Nuestros argumentos sobre el estado de las bibliotecas escolares sí que causaron algo más de desconcierto.

Alejados de la realidad de los centros de enseñanza públicos, algunos datos de recientes estudios sobre las bibliotecas escolares de la provincia de Valencia llamaron su atención. No entraban en sus planes hechos como que menos del 60% de los centros cuenta con un espacio exclusivo para biblioteca; o que solo una cuarta parte realice una gestión informatizada completa de los fondos.

En cualquier caso, la experiencia fue muy interesante. En pocas ocasiones podemos escuchar voces desde ese otro lado de la barrera: el de la creación del libro.

Atender a ellas y comprenderlas, sin duda, permite tomar una visión mucho más completa del futuro de nuestra actividad.

COL·LABORA AMB SÍMILE

La Vocalia de Publicacions i Comunicació vol aprofitar les festes Nadalenques i d'Any Nou per animar-vos a escriure, ja estem preparant SIMILE número 19.

Envieu les vostres experiències professionals, les vostres opinions, denúncies o felicitacions, les vostres visions del que esteu vivint com a professionals de la informació, de les biblioteques, dels arxius.

Treballar, persistir i esperar fou el lema que Nicolau Primitiu tenia al seu ex-libris. El temps no ha restat força al que significa i no ha perdut vàlua. Pensem que es un bon pensament per afrontar la situació actual, on el mon cultural en general i el de les biblioteques, centres de documentació i arxius en particular està en moments difícils.

Des de les diferents vessants professional: biblioteques municipals, universitàries, escolars, públiques, privades, etc.. fins als centres de documentació especialitzats en biomedicina, en plàstics, estadístiques, turisme, mitjans de comunicació, empreses privades, arxius parroquials o particulars... un mon de professionals on el col·legi al llarg de la seua jove història i amb l'esperança per millorar la nostra visibilitats ofereix aquest canal de comunicació i difusió que estarà a l'abast de tots els col·legiats .

**ANIMEU-SE A ENVIAR COL·LABORACIONS I QUE SIMILE SIGA
LA VOSTRA VEU I EL VOSTRE ESPAI**

<http://issuu.com/cobdcv-valencia>

Encuentro de profesionales en EBE 2012

Ana Doñate Cifuentes
Biblioteca-CRAI de la Universidad CEU Cardenal Herrera

El pasado mes de noviembre tuvo lugar una nueva edición de [EBE](#) en Sevilla, el evento blog más importante de España y que reúne a todos los apasionados de la web social. Coincidiendo con la asistencia a EBE de varios profesionales del mundo de la biblioteconomía y documentación

se organizó otro evento paralelo para conocer o reencontrarse con compañeros que viajaban a Sevilla en esas fechas.

El denominado “Encuentro de SociaBiblio, Dokumentalistas y BiblogTecarios” fue todo un éxito. Una cena distendida y una ocasión perfecta para “poner cara” con alguno de los colegas que están detrás de un mostrador, de un blog o de un perfil de Twitter. Un encuentro organizado por Paula Traver y María García-Puente fundadoras de [SocialBiblio](#), una comunidad de prácticas en línea referente ya en la formación de bibliotecarios, archiveros y documentalistas, Adrián Macías y Raquel Tristancho, creadores de la web [Dokumentalistas](#) que ofrece interesantes recursos para profesiones del ámbito de la documentación y Víctor Villapalos nuevo director de [BiblogTecarios](#), un proyecto surgido en 2010 y liderado desde sus inicios por Julián Marquina que aborda temas de actualidad del mundo de la información y documentación en un entorno colaborativo que aporta múltiples experiencias y puntos de vista gracias a los posts de todos sus integrantes.

A la cena asistieron también algunos BiblogTecarios, Julián Marquina, Pablo García, Belén Benito y Ana Doñate, bibliotecarios de la Universidad Pablo de Olavide de Sevilla, Nieves

González, Araceli Corbo, Marta Millaret, Angélica Domínguez, Carlos de Navas y Fernando Leandro, entre otros. Una ocasión perfecta para hablar e intercambiar impresiones y compartir buenos momentos en una cena que fue mucho más que un encuentro y que todos esperamos que se repita de nuevo. Estáis todos invitados, por supuesto.

¡Nos vemos en EBE 13!

Autors: Sílvia Argudo, Amadeu Pons
Llibre: Mejorar las búsquedas de información
Editorial: Barcelona: UOC, 2012

L'eficàcia de Google, com a motor de cerca, pot provocar conformisme en els resultats obtinguts, sense adonar-nos que, tal vegada, aquests resultats no són els òptims en la nostra necessitat d'informació. Aquest és un dels plantejaments més interessants que proposen Sílvia Argudo i Amadeu Pons: com obtindre els millors resultats en les cerques d'informació.

La informació, registrada en documents de qualsevol suport, la podem trobar en diferents fonts. El llibre incorpora un mètode pedagògic per a guiar el lector en els assumptes més importants que s'ha de plantejar a l'hora de fer una cerca, i ho fa mitjançant dos suposats casos pràctics que necessiten informació de diferent índole, i en conseqüència serà adequat utilitzar el buscador Google, o la base de dades d'una biblioteca, o un repositori legal, o un directori, etc., per a trobar el document idoni per a obtindre la informació que es necessita. Açò dóna peu als autors per a fer un repàs a les principals fonts d'informació i als mètodes que s'han d'aplicar en cada font, és a dir, com buscar: cerques simples o avançades, per camps, aplicant operadors booleans, etc. Són uns consells molt útils per a aquells que no tenen coneixements de documentació; podrà servir per als estudiants o investigadors, de qualsevol branca del coneixement, que necessiten saber com i on acudir per a obtindre la informació més pertinent.

Finalment els autors dediquen un apartat a l'ús de la informació, realitzant una observació a l'ètica i a la legislació sobre aquest ús de la informació, especialment el plagi, tal vegada pels hàbits que trobem en alguns estudiants, els quals en la redacció dels seus projectes no citen les fonts d'informació. Encertadament, els autors diuen que «la ciencia avanza por acumulación de conocimientos; sería un error pretender elaborar un trabajo intelectual sin contar con las principales

aportaciones existentes hasta la fecha», i proposen les tècniques oportunes per a integrar la informació aliena en la nostra investigació, per a fer un ús correcte de les referències bibliogràfiques (com citar aqueixa informació), i fins i tot com organitzar i mantindre la informació en el nostre ordinador.

Vicent Giménez Chornet

Universitat Politècnica de València

Portada del llibre "Mejorar las Búsquedas de información"

Autora: Raquel Gómez-Díaz
Llibre: Etiquetar en la web social
Editorial: Barcelona: UOC, 2012

Amb les Tecnologies de la Informació i la Comunicació 2.0 implementades en la web s'ha aconseguit que els usuaris participen en la representació del contingut dels documents, és a dir, que puguem descriure la informació de documents digitals generalment mitjançant un vocabulari natural. Quan els usuaris etiqueten els continguts —ja siguin seus o que estiguen presents en la xarxa— estan participant en la web social. Raquel Gómez-Díaz exposa amb claredat les característiques, diferències i avantatges i inconvenients de l'etiquetatge social.

Tradicionalment la indexació dels documents ha estat portada a terme pels professionals de la documentació —bibliotecaris, arxivers o documentalistes— que han adquirit els coneixements per a realitzar una representació de la informació més coherent i homogènia, que facilita una disminució del silenci informatiu en la recuperació de la informació. En canvi, amb l'etiquetatge social s'aconsegueix que milions d'usuaris col·laboren en la representació del contingut mitjançant l'adjudicació d'unes etiquetes o termes lliures associats a un mateix recurs, que denominem folksonomies.

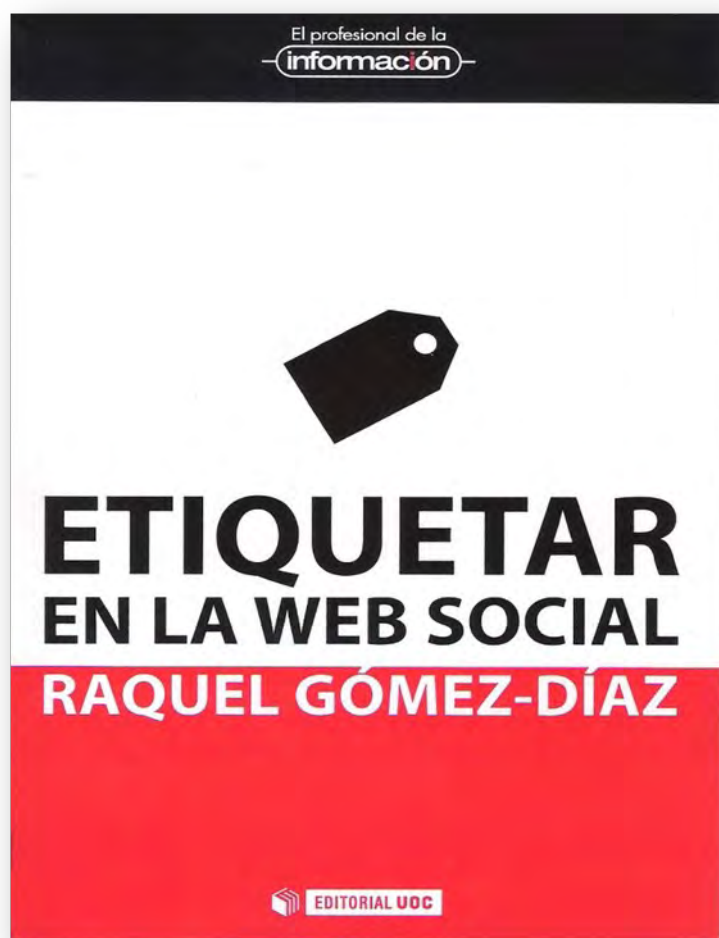
Posteriorment l'autora dedica uns capítols molt útils a conèixer les eines que permeten l'etiquetatge social, des d'aquelles que generen un núvol d'etiquetes fins a les que s'apliquen en les xarxes socials més importants —[Facebook](#), [Twitter](#), [Flickr](#), [Youtube](#), etc.—, els marcadors socials que permeten guardar les adreces URL favorites en la seua *bookmark*, els gestors de referències socials, o la catalogació i la lectura social.

La utilitat pràctica d'aquest llibre queda també palesa quan l'autora dedica un apartat a donar uns consells per a un bon etiquetatge. Això anima aquells que no són tècnics de la documentació

perquè, seguint aquestes recomanacions, puguen representar el contingut dels documents que dipositen en la web de forma més professional. Com l'autora assenyala, cal aprofitar el potencial indexador de molts usuaris, que pot ser un complement enriquidor al treball realitzat per professionals.

Vicent Giménez Chornet

Universitat Politècnica de València

Portada del llibre "Etiquetar en la Web Social"

AGENDA

Jornades i congressos 2013

IV Seminario EC3 sobre Evaluación y Comunicación de la Ciencia

Organizado por: *el grupo de investigación EC3*

Fechas: 14 y 15 de marzo de 2013

Granada <http://seminarioec3.wordpress.com/>

5TH European Conf on intelectual capital

Fechas: 11 y 12 de abril de 2013

Bilbao. *Universidad del País Vasco*

<http://academic-conferences.org/ecic/ecic2013/ecic13-home.htm>

21-27 de abril de 2013

69TH Fiaf Congress

Fechas: 21-27 de abril de 2013

Barcelona. Intl. Federation of Film Archives, Filmoteca de Catalunya

<http://www.fiafcongress.org/2013>

3ª Jornada sobre calidad de revistas de ciencias sociales y humanidades (CRECS 2013)

Fechas: 9 de mayo de 2013

Sevilla. El profesional de la información (EPI); Universidad de Sevilla (US)

<http://www.thinkepi.net/crecs2013>

XIII Jornadas españolas de documentación. Fesabid 2013

Fechas: 21-24 de mayo de 2013

Toledo <http://www.fesabid.org>

SÍMILE

**Butlletí del COBDCV |
Novembre-Desembre 2012**

**Consulta els Cursos
de Formació 2013 del COBDCV.**

T'apuntes ?

<http://www.cobdcv.es>

Les opinions exposades en els textos publicats en 'SÍMILE' són exclusivament dels seus autors.

L'opinió oficial del Col·legi Oficial de Bibliotecaris i Documentalistes de la Comunitat Valenciana l'expressa la Junta com a òrgan de Govern de l'Institució.

S'autoritza la reproducció, indicant sempre la procedència

.Opina

Publicitat

SIGUENOS EN:

paper.li

Foto @ cobdcv

#COBDCV

793.2: TIPOS PARTICULARES DE DIVERSIONES SOCIALES QUE REQUIEREN PREPARACIÓN

CO
BD
CV

COL·LEGI OFICIAL DE
BIBLIOTECARIS I DOCUMENTALISTES
DE LA COMUNITAT VALENCIANA

El personal del Col·legi i la junta de govern
vos desitgem Bon Nadal
i Felicitat en l'any 2013 que comença !!!!

Bones Festes !

n°.18

ISSN 2171-6293

CO
BD
CV

COL·LEGI OFICIAL DE
BIBLIOTECARIS I DOCUMENTALISTES
DE LA COMUNITAT VALENCIANA